

[Undervisningsministeren.]

til behandling af sagerne forinden forelæggelse i kommunalbestyrelsen.

I forbindelse med den kommende revision af skolestyrelsesloven og fritidsloven må disse problemer gøres til genstand for en nærmere undersøgelse, fordi en administrativ forenkling på dette område forudsætter en ændring af denne lovgivning, hvad man vist ofte er tilbøjelig til at overse i diskussionen.

Selv om jeg ikke kan takke ordførerne for de borgerlige partier for tilslutning til forslagetets kerne, kan jeg give al tænkelig tilslutning til i udvalget at drøfte formlerne for en administrativ forenkling og en hensigtsmæssig kontrol.

Bent Sørensen: Det lød jo fra hr. Robert Christensens og hr. Samuelsen's side, som om den forrige regering havde fremsat forslaget om indførelse af betalingsprincippet, fordi det ville lette administrationen, og hr. Robert Christensen sagde, at det var den tredjedel, man ville indføre, som man havde for interessegrupperne. Hvis ikke jeg husker helt galt, var det således, at det forslag, der blev fremsat af den daværende minister, gik ud på en timebetaling, og det var først, da det kom til behandling i undervisningsudvalget, at man ændrede sagen, så at fremstille det på den måde, at det ligefrem fra regeringens side dengang var lagt op som en administrativ forenkling, er vistnok at stramme det lige rigeligt nok. Det var fremlagt direkte som et besparelsesforslag dengang.

Når man siger, at den kompetencegivende undervisning er fri, og dér kan man da gå hen og få al den undervisning, man ønsker, så vil jeg alligevel tilføje, at det behøver jo ikke altid at skulle være kompetencegivende undervisning, det er også de almene fag som dansk, engelsk, regning, tysk og så fremdeles, almene aftenskolefag. Her må man betale, og det er dette princip, vi gerne skulle angribe.

Gerda Møller: Ministeren sagde i sit svar bl. a. til mig, at forslaget ikke betyder administrative besværligheder, men vi skal jo altså alligevel operere med — og det var det, jeg var bange for, og det, jeg fremførte i min tale — nogle minimumstal eller mind-

stetal. Godt nok sagde ministeren, at det ikke ville kræve særlige kontrolforanstaltninger, men lad os nu lige se, når det skal ud i praksis, om det kan gøres med den skriftlige bekræftelse.

Så var ministeren inde på, hvor meget loven havde kostet mere i forhold til året før, og at det måske havde været billigere ikke at gennemføre det spareforslag, som vi vedtog sidste år, og vi fik tallet, at det havde kostet 31 mill. kr. mere. Ja men hvad siger det tal i grunden, så længe der ikke er nogen specifikation, der følger med det tal? Vi ved jo ikke spor om, når vi ikke får andet end det tal og ikke har nogen specifikation bag, om ikke tallet, hvis vi havde haft den gamle lov, havde været 40-50-60-70 eller 80 mill. kr. Tallet siger for mig ingenting. Det kan jo dække, som ministeren selv var inde på, mange andre ting, det kan f. eks. dække undervisningsmateriale, og det kan dække lokaler.

Jeg vil slutte med at sige, at det, jeg efterlyste, var yderligere forenklinger. Jeg vil ikke sige, at det glædede mig, men det var dog rart at få bekræftet fra ministerens side, at også ministeren er af den opfattelse, at der tiltrænges yderligere forenklinger, og at administrationsapparatet stadig væk er meget tungt; det hører vi jo fra de mennesker, der beskæftiger sig med det. Vi ved godt — vi var inde på det under vores udvalgsbehandling ved sidste lovændring — at skal vi have administrationen lettet, må vi have styrelsesloven lavet om; men skal vi så ikke se at få taget fat på det, således at der ikke skal gå alt for mange år, før vi kan få de lettelser og dermed de besparelser, der kan ligge i dette forslag.

Robert Christensen: Jeg vil gerne sige til hr. Bent Sørensen, at det er rigtigt, at da lovforslaget sidste år kom frem, gik det på en timebetaling, men denne timebetaling passede praktisk taget på 1/3 af det, der var dengang, og det samme var der tale om, da hr. K. B. Andersen i sin tid kom med det første lovforslag om interessegrupperne for voksne. Når vi så ændrede det, var det simpelt hen, fordi 1/3 ville bevirke, at den fulgte med lønstigningen for timerne, mens derimod en kontant betaling pr. time ville blive stående stille.

Fra hr. Bent Sørensen fik vi igen denne